

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Philippi ad Faustinum epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Ac ne quem lateat quam sis non mitis amanti,
 Sæuitiam dicet parua tabella tuam.
 Quam legat & iuuenumq; chorus, doctæq; puellæ
 Et quicumq; tuam sensit Amor pharetram.
 Fannia despectos semper fastidit amantes.
 Hoc illi uitium mater iniqua dedit.

PHILIPPI AD FAUSTINAM Epistola.

q. Vam tibi maluerim præsens Faustina salutem
 Littera sollicitæ nuntia mentis habet.
 Si qua uidebuntur scriptis temeraria nostris,
 Hoc constans ueri pignus amoris erit.
 Consilio regitur quisquis moderantius ardet.
 Inconsultus erit, si quis amare uolet.
 Hoc mihi turpe putem, sapiens si dicar amator.
 Quisq; amor est alijs, sit furor ille mihi.
 Forma minor certe quam nostra insania uestra est.
 Sed pudor iste mei causa furoris erit.
 Quamuis & facie ueteres heroidas æquas
 O' non humano nata puella toro.
 Hermionen laudant, q' erat spectanda capillis,
 Et sibi Apollinea fecerat arte comam.
 Hocq; Clitemne'stre potuit formosa uideri,
 Candida, q' roseus sparserat ora color.
 Sola Hele'ne in terris, sola eius forma probatur.
 Sed tamen huic Helenæ quid nisi forma fuit?
 Cum tibi præsertim sint doctæ Palladis artes.
 Sit comes ex omni gratia parte tibi.
 Adde, q' & fastus semper contemnis iniquos,
 Tyndaridum tota est dicta superba domus.

Vidi ego te in primi spatiantem limine templi.
 Ille locus nostri vulneris auctor erat.
 Et uidi, & perij, gelidoq; in pectore dixi,
 Non hæc templa mihi, templa salutis erunt.
 Ignibus urebar tacitus, ut Vesuia rupes,
 Vndaq; in Oeteis Thermopylæa iugis.
 Non tamen audebam tacitos aperire dolores
 Ingenium metuens casta puella tuum.
 Donec qui teneris pertentat corda puellis
 Vulnera nostra tibi cæca retexit amor,
 Fecit, & optares communis pascere flammæ,
 Iniecitq; tibi mutua uincla Venus.
 Nam neq; Abydei iuuenis, Sestæq; puellæ
 Aut in amore alio tanta reperta fides,
 Milanion nostros nequeat sufferre labores,
 Hyleam quâuis senserit ille manum.
 Non labor huic fuerat uarios contemnere amores
 Vna sed Iasidi cura placere suæ.
 At mea cum multis placuisset forma puellis,
 Huic uni dixi noster inhæret amor.
 Tu quoq; ne formæ quicquam iam deesset honestæ,
 Mansisti in nostra Laodómeia fide.
 Illius absentem retinebat Troia maritum
 Troia cinis misero Protefilæ tibi.
 Interea uultus illi referebat amatos
 Cerea formati dulcis imago uiri.
 Huic & blanditias, huic & dilecta ferebat
 Oscula, cognati hæc pars erat æquatori.
 Hanc etiam noctes thalamo complexa fouebat.
 Tantus in absenti coniuge seuit amor.

Et frustra miseri pulsabant limina amantes,
 Floridaq; obductis ferta dabant foribus.
 Sicq; diu uiduo permansit fida cubili,
 Hinc etiam aneres ingemitura uiri.
 Hoc castam decuit, sic expectare decebat,
 Virginis hæc fuerant conscia signa bonæ.
 Tunc mea felices implebant carbasa uenti
 Vnus eram de quo diceret omnis amans.
 Ipsi ridebat coelum mihi, & ipsa fauorem
 Spondebant rebus fata benigna meis.
 O' quoties solem cernenti intercidit illud,
 En quanto melior sors mea sorte tua est,
 Dicebam lymphis, quæ nunc sic curritis undæ
 Vos rapidum certe contineatis iter.
 Dicebam syluis, quæ nunc sine fronde rigetis
 Vos nunc formosas indueretis opes.
 Fronderent colles, florerent gramina, nostra
 Si bona nouisset, mellificaret apis.
 Nidum auis in syluis, oblitaq; semper amati
 Coniugis, extrueres Alcyonea mari.
 Scylla patrem cupias, Thereu' gaude in Philomena.
 In scopulis Echo, flore Hyacinthe nouo.
 At uos nunc undæ quæ sic iam curritis undæ
 Currite, festinum iam celeretis iter.
 Et uos o' syluæ, quæ nunc sine fronde rigetis,
 Gaudete arenters deposuisse comas.
 Arerent colles, squalerent gramina, nostra
 Si mala sentiret, mella relinquat apis.
 Nidum auis in syluis, memor & tibi semper amati
 Coniugis erueres Alcyonea mari.

Scylla patrem fugias. Thereu moere in Philomena,
 In scopulis Echo, flore Hyacinthe tuo.
 Cor dolet, & gelidus torpet sub pectore sanguis.
 sed tamen inuitum dicere cogit amor.
 Mens abit, & mutis iam lingua in faucibus haeret,
 At dolor iratum cogit acerba queri.
 Vnde meas primum sumam Faustina querelas?
 Quod mihi principium, qui mihi finis erit?
 Vana fidem, & casti fregisti iura pudoris.
 Vana deos testes fallere uana potes?
 Ingrata & miseri contemnere munus amantis,
 Obsequi q; potes non memor esse mei.
 At quondam Libycis leo dum mugiret arenis,
 Saucius Androcli munere sensit opem.
 Inde comes socio permansit fidus in antro,
 Et pretium uictus raptaq; praeda fuit.
 Cumq; cruentasset Romanum caede theatrum,
 Abstenuit medicas ille ferire manus.
 Scilicet humanis aliena est gratia rebus,
 Iustus ingenium debet inesse feris.
 Quid si me longae premerent incommoda uitae?
 Inficeretq; meum cana senecta caput?
 Non sic Thitono coniunx eoa relicto,
 Est illum uiduo passa iacere toro.
 Quamuis ille senex, quamuis foret ipsa puella,
 Non tamen ipsa suum spreuit iniqua senem.
 Sed lacrimis carum satiabat moesta cubile,
 Cum iuga luciferis mane ligaret equis.
 Indoluitq; suos lucem deposcere currus,
 Officio cupiens praeposuisse torum.

Nec minus Auroræ, quam summo grata Tonanti,
 Olim Dirceis nox geminata iugis.
 Salicet huic teneri suberat quia cura pudoris,
 Atq; fides constans, ingenuusq; pudor.
 Sed caue neglectos, quos nec periura uereris,
 Nulla quidem læsis gratia coelicolis.
 Testis Apollineæ Neptunniæ moenia Troiæ,
 Dardaniumq; genus, Dardaniusq; cinis.
 Testis, qui falsi propter periuria nati,
 Indidit Aegæo nomina uana mari.
 Si non iurata spreuisset tela Dianæ,
 Cydippen frustra commonuisset amans.
 Hoc est quod miseras deterrent fulmina gentes,
 Hoc dedit irato tela trifurca Ioui.
 Vidi ego quæ Veneris fallendo iura resoluit,
 Perfidiae poenas sæpe luisse graues.
 Vidi & quæ roseo fuerant suffusa rubore,
 Pallida, & in lentas ora reuersa genas.
 Et nitidos olim dentes mutasse colorem,
 Proq; comæ, niueam surgere caniciem.
 Sed prius aut Mauro ueniam fera præda leoni,
 Mæq; uel irati sorbeat unda maris,
 Aut mea Caucasæ discerpant membra uolucres
 Aut Diomedeis deuorer in stabulis,
 Quàm tibi uel minimo, fuerint periuria damno
 Sis periura licet, si modo bella manes.
 Hanc faciem uitient dentes? hunc frontis honorem
 Canicies? decus hoc ruga semlis aret?
 Parce Venus, non est, mea non periura puella,
 Non periura quidem, si qua puella leuis.

AMORVM

Hoc vitium formæ est, cunctis hæc munda puellis.
 Si vitium leuitas, nulla puella bona est.
 Te meminisse decet dum coniuge sæpe relicto.
 Mauortis cupidi dulce cubile petis.
 Nec contenta deo, nemorum deserta colebas,
 Et tibi Marte tuo carior alter erat.
 Nec foret Aeneas, si non Simoëntia rupes
 Conscia delicys esset et ipsa tuis.
 Siquid peccatum est, siquid meruisse fatetur,
 Iuppiter in nostrum poena sit ipsa caput.
 Poena feros animos, & nescia corda remitti,
 Poenâq; Salmonæum, Pyrithoumque decet.
 Poena deos ausum debellauisse Typhoea.
 Poena decet Nyoben, Biblyda poena decet.
 At non poena decet iurantem uana puellam,
 Sit poenæ hoc illi poenituisse satis.
 Poenituit. tu parce pater. nam sponte fatenti
 Lex fauet, & magno est gratia magna tibi.
 Tu quoque uita tuo siquid peccauit amanti,
 Da ueniam, merui nil ego, iussit amor.
 Iussit amor, magno quis enim non cedit amor?
 In Cycnum, in pluuiam, qui iubet ire Iouem.
 Non subit illius felix temporis hora,
 Cum mihi suspirans talia uisa queri,
 Nec poterant ipsi succurrere uerba petenti,
 Quippe diserta recens uerba premebat amor.
 O' utinam, & uercoz ne sim tibi uilis in isto.
 Mutua sit de me cura futura tibi.
 Qualiscunq; tamen seris licet urgear annis,
 Vnus eris, quem me semper amare iuuet.

Tu meus unus eris, quāuis meus esse recuses,
 Sis licet alterius, tu meus unus eris.
 Interea tumidis stillat tibi riuus ocellis,
 Humentesq; rigat candida gutta genas.
 Ipse ego solando lacrimas super ora cadentis
 Sicut abam digitis anxius usq; meis.
 Iurabam demens fallendi nescius artis,
 Cum mens certa mihi, certus & esset amor,
 Tecum compositæ uenturum ad fata senectæ,
 Mansuramq; meam tempus in omne fidem.
 Tecum post cineres, post dona ingrata sepulcri,
 Traiecturum una flumina nigra rate.
 Ipse idem, mea sis eadem cupioq; rogoq;
 Mutua utrinq; fides, firmus utrinq; & amor.
 Cura eadem mihi sis, eadem tibi cura Philippus.
 Hoc sibi & ipsa fides, hoc quoq; poscit amor.

AD FANNIAM.

a Mabo mea chara Fanniella
 Ocellus veneris, decusq; Amoris
 Iube istæc tibi basiem labella
 Succi plena, tenella, mollicella
 Amabo mea uita, suauiumq;
 Face istam mihi gratiam petenti.
 Ah quid lenta tuum times maritum
 Ne time, leuiter suauabor.
 Apes ut tenero studens liquorî
 Libat summa Thymi, aut Crocon rubentem,
 Summa uix tibi suxerim labella,
 Istæc dico labella mollicella.